



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **M. L.**, zastoupené JUDr. Václavem Králem, advokátem se sídlem v Praze 2, Helénská 1799/4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku** ze dne 2. 5. 2016 čj. MSK 45464/2016,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobkyně byla správním orgánem I. stupně, Městským úřadem Krnov, konkrétně rozhodnutím ze dne 8. 2. 2016, vypraveno dne 15. 2. 2016, čj. R 460/15, uznána vinnou z přestupku podle ust. § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, a to tím, že úmyslně jinému ublížila na cti, když dne 30. 9. 2015, v odpoledních hodinách, avšak nejdříve po 16:00 hodině, v obci Býkov - Láryšov, ze zahrady sousedící s pozemkem, který náleží k domu č. X, uvedla R. D., nar. X, bytem K., Sv. D. 76/8,

urážku ve smyslu: „Ty zajebaná kurvo cikánská“, čímž ho urazila na cti. Za uvedené jednání jí byla uložena podle § 11 odst. 1 písm. b) a podle ust. § 49 odst. 2 zákona o přestupcích pokuta ve výši 300 Kč a povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč stanovené podle vyhlášky č. 231/1996 Sb. ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 2. 5. 2016 čj. MSK 45464/2016 podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání a se svou úvahou o souhlasu se závěrem správního orgánu I. stupně o prokázání viny obviněné, kdy tato je prokázána uceleným řetězcem přímých i nepřímých důkazů.

Obsah žaloby

[3] Žalobkyně v zastoupení advokátem podala rozsáhlou žalobu v zákonné lhůtě, jejíž obsah se v zásadě shoduje s obsahem odvolání proti meritornímu rozhodnutí podaného ve správním řízení, a která ač je výrazně rozsáhlá, v podstatě napadá nesprávné zhodnocení výpovědí svědků. Soud proto z jednotlivých bodů žaloby selektoval následující námitky takto:

- a) správní orgány nezjistily v plném rozsahu skutkový stav,
- b) nesprávně vyhodnotily provedené důkazy o průběhu předmětného incidentu,
- c) důkazy správní orgány hodnotily v neprospěch žalobkyně,
- d) rozhodnutí není řádně odůvodněno.

Žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit.

Vyjádření žalovaného

[4] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě zdůraznil, že rozhodnutí je správné a souladné se zákonem, a navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[5] Dne 1. 12. 2015 správní orgán I. stupně obdržel od navrhovatele R. D. podání, ve kterém uvedl, že je soustavně napadán M. L., naposledy dne 30. září 2015, kdy v přítomnosti jeho ženy L. D. a tchána J. H. Ž. a sousedky P. v osadě B. jej nazvala „Ty zajebaná kurvo cikánská“. Dne 30. 12. 2015 bylo žalobkyni doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích a předvolání k ústnímu jednání. Ústní jednání proběhlo dne 8. 2. 2016, kdy se dostavila obviněná M. L., navrhovatel R. D. a svědci: L. D., J. H. Ž., H. P., Mgr. D. S., H. A. a Z. G., DiS.:

- žalobkyně do protokolu uvedla, že s panem D. má delší dobu spor, kdy zabral neoprávněně část jejich zahrady a tento spor se nyní řeší u soudu. Jako reakce na to učinil oznámení na porušování domovní svobody, neboť

mu měli přerýznout 1 metr plotu, a proto byl u nich policista, aby přeměřil pozemek;

- navrhovatel R. D. po poučení uvedl, že policista přijel, aby to tam měřil a pak uvnitř všechno vyfotil. Když policista venku měřil, byla tam i jeho manželka, tchán byl uvnitř. Pak byl policista uvnitř a potom jej doprovodil k autu. Poté co policista nasedal do auta a on se vracel, tak paní L. mířila k plotu, když po celou dobu byla na zahradě s paní P., a zvýšeným hlasem mu řekla něco ve smyslu „ty zajebaná kurvo cikánská nebo kurvo cikánská zajebaná“, když pořadí slov si již přesně nepamatuje. Protože policista ještě neodjel, okamžitě za ním běžel a ptal se ho, jestli to slyšel a jestli je to normální, co mu řekla. Policista to však neslyšel, neboť měl již zavřené dveře v autě. Slyšeli to však manželka i tchán. Do roku 2012 neměl s obviněnou žádný problém. Dále uvedl, že to mohly slyšet i paní S. a A., které byly na svých zahradách. Obviněná k tomu uvedla, že paní S. a A. stály na zahradě paní S., když tam byla policie;
- svědek Z. G., přítomný policista, po poučení uvedl, že policie tam šetří již déle, bylo tam více oznámení spíše ze strany L. Když paní L. se rozhodla pro oplocení pozemku a najala si firmu, tak pan D. to označil za porušování svobody. Dne 30. 9. 2015 tam prováděl ohledání místa činu a viděl tam paní L. Pak byl u pana D. vevnitř, kde prováděl fotografie, a když již byl ve vozidle a chystal se odjet, tak přiběhl pan D., který byl viditelně rozrušený a rozčilený a ptal se jej, zda to slyšel. Na jeho otázku, co měl slyšet, uvedl, že mu paní L. měla říct nějakou urážku ve smyslu kurvo cikánská, což svědka překvapilo. Na otázku správního orgánu uvedl, že přímo naproti ve svahu stáli další lidé, ale neví, zda to mohli slyšet. Stáli tam tak dvě nebo tři osoby a sledovali jeho práci na zahradě. Jak začal chodit po zahradě pana D., tak u paní L. byla ještě nějaká paní, ale neví jak dlouho. K této výpovědi obviněná uvedla, že mluvila jen s policistou a s ní na zahradě byla paní P., která má zahradu vedle;
- svědkyně H. P. po poučení uvedla, že byla na zahradě, šla na kompost a pozvat paní L. na kávu. Viděla policistu u pana D. Paní L. řekla, že až to tam skončí, ať přijde a odešla. Paní L. na zahradě zůstala a pak přišla k ní na kafe. Na otázku správního orgánu uvedla, že odešla v době, kdy u pana D. byl ještě policista a u pana D. na zahradě byla jeho žena a na druhé straně viděla paní S. a A. K otázce pana R. D., že byla po celou dobu šetření na zahradě, uvedla, že to není pravda, ale lež, šla domů a k další otázce, zda neslyšela paní L. mu sprostě nadávat, odpověděla, že ne, paní L. považuje za solidní a neslyšela ji opravdu sprostě mluvit;
- svědkyně H. A. po poučení uvedla, že byla u plotu, když u pana D. byl policista, který něco přeměřoval ohledně plotu. Zaslechla, že paní L. tam něco R. nadávala do cikánských zlodějů a ty ještě uvidíš. R. se jí pak ptal, jestli mu to dosvědčí a ona mu to slíbila, že ano, že není hluchá a paní L. si musí pamatovat, že se tak unesla. K otázce, kde byl policista v době, kdy paní L. nadávala, uvedla, že seděl v autě a něco si tam zapisoval a potom ještě vylezl, R. za ním utíkal. Neví, zda to mohl policista slyšet, ale paní L. byla rozčilená a dost křičela. Paní L., když se jí něco nelíbí, tak umí slovně napadnout, umí být agresivní a neumí se ovládat, také jí už slovně napadla i sousedku S. Jí řekla, že „z tebe mám hovno, já chci pana A.“. K otázce R. D., že když viděla policii, tak viděla na zahradě i paní P.,

uvedla, že to nedovede přesně říct, to si nepamatuje. Na otázku, zda viděla ještě někoho na jeho zahradě, rovněž už nevěděla, dívala se jen na policistu a paní L., když nadávala, stála poblíž porušeného plotu;

- svědkyně Mgr. D. S. po poučení uvedla, že policista něco řešil u pana D., nevěnovala tomu pozornost a potom byla v domě. Přes okno viděla paní L. se bavit s paní P. u plotu a současně viděla i policistu. V jedné chvíli vyšla ven, to policista skončil svou práci a šel do auta. Potom viděla pana D. utíkat k autu policisty, kdy vypadal rozčilený, a to dost, otevřel dveře od vozidla policisty a něco mi říkal a jak vybíhal z branky k policistovi, tak na ni volal, zda to slyšela a na její otázku co, odpověděl, že mu paní L. nadala něco ve smyslu „špinavá kurda cikánská“ a potom to šel řešit s policistou. Na otázku pracovníka správního orgánu, zda slyšela nějaké nadávky, odpověděla, že tam, kde stála, tak to ani slyšet nemohla, brání tomu tůje a roh domu. Na panu D. bylo vidět, že má takovou spontánní reakci, kdy to musel být velký kalibr, až se třepal. V tu danou chvíli neviděla k L. Na další otázku, zda někoho někde dalšího viděla, odpověděla, že nikoliv, stála ve dveřích a nemohla proto nikoho dalšího vidět, viděla jen na cestu, jak tam byl policista. Protože paní L. i jí jednou řekla, že je mrcha a kráva, tak věří, že to mohla panu D. říct;
- svědkyně L. D. po poučení uvedla, že toho dne byl u nich policista provádět šetření, přijel něco po 16:00 hodině. Paní L. byla za plotem a neustále kladla policistovi otázky, k plotu přišla i paní P. a ony dvě se tam spolu bavily. Pak šel policista k nim domů a když odcházel k autu, doprovázel ho její manžel a ona šla ven si zakouřit a s ním šel i její otec pan Ž. Paní P. stála s paní L. u plotu a pořád se bavily. Manžel šel k autu, neviděla ho a potom se najednou paní L. přesunula od plotu paní P. k místu, kde poškodili plot a začala manželovi nadávat rasistickou urážkou „ty kurvo zajebaná cikánská“. Celou dobu co to tam policista šetřil, tak paní L. tam chodila kolem plotu a bylo vidět, že byla z toho šetření nervózní a jak křikla na manžela tu urážku, tak byla v obličeji vzteklá. Na otázku jak na to reagoval, odpověděla, že neví, byla v šoku, ona a ani její manžel jí nikdy nic neudělali, naopak z její strany jsou pořád nějaké naschvály. Na otázku, zda to mohl někdo slyšet, odpověděla, že to slyšel její otec a paní P., která byla kousek od plotu, kdy ona to nepotvrdí, protože je s paní L. dobrá kamarádka. Na otázku kde v tu dobu byl policista, odpověděla, že manžel ho doprovázel, a byl asi už pryč, neviděla za roh. Po té nadávce manžel hned utíkal za policistou, tak byl někde na té cestě. Obviněná ke svědecké výpovědi uvedla, že paní D. byla s manželem na zahradě, jak tam přijel policista a jak byl policista na zahradě, tak ji tam již neviděla;
- svědek J.H. Ž. po poučení uvedl, že 30. 9. 2015 k zeťovi přijel policista, když prováděl měření a něco ještě i uvnitř domu. Potom policista šel pryč a R. ho doprovázel a dcera šla ven kouřit. Paní L. potom viděl za plotem a slyšel ji, jak říká směrem k R. „ty kurvo zajebaná cikánská“. Byl z toho vyjevený a zeptal se L., jestli to slyšela a ona, že to slyšela. Že to slyšeli, potvrdili i zeťovi. Po těch nadávkách slyšel posměšné poznámky, a potom přišel R. za nimi. Svědek si to chtěl jít vyříkat s paní L., ale dcera ho od toho odradila. Do roku 2012 tam nebyly žádné problémy, začalo to až potom. Dále uvedl, že si vede zápisník, kam si zaznamenává různé věci a tam si také to zaznamenal, protože se ho to osobně dotklo. V tu dobu, jak

paní L. R. nadávala, tak u plotu stála paní P., která to musela určitě slyšet. K výpovědi svědka obviněná uvedla, že pan D. přijel s paní D. sám a přítomného tam neviděla s nimi přijet, ani samotného a ani ho tam neviděla. Na to svědek uvedl, že nemohla vidět jeho auto, protože bylo v opravě, přijel s D. Navrhovatel R. D. uvedl, že policista může potvrdit, že tchán tam byl a možná i paní P. Na otázku navrhovatele ohledně toho, zda slyšel reakci paní P., svědek uvedl, že ze strany paní P. to byl jakoby smích, nějaké posměšné poznámky, ale nesoustředil se na to. Je přiložena fotokopie ze zápisníku z období od 21. září do 4. října, kde na den 30. 9. je uvedeno "R. napaden! Ty kurvo zajeбанá cikánská! L."

Právní úprava

[6] Podle ust. § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přestupku se dopustí ten, kdo jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch.

Právní posouzení věci samé

[7] Z podané rozsáhlé žaloby v podstatě vyplývá, že zásadními námitkami žalobkyně spočívají v tom, že správní orgány nezjistily v plném rozsahu skutkový stav a nesprávně vyhodnotily provedené důkazy o průběhu předmětného incidentu, když zejména hodnotily důkazy v neprospěch žalobkyně. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu a zejména z odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, správní orgány při zjišťování skutkového stavu vycházely z výpovědí svědků L. D., J. H. Ž., H. P., Mgr. D. S., H. A. a Z. G., DiS a dále z výpovědi žalobkyně jako obviněné ze spáchání přestupku a navrhovatele přestupku R. D. (dále označen jako poškozený). Soud na tomto místě zdůrazňuje, že u verbálních přestupků, které nejsou zachyceny žádným důkazním prostředkem např. CD nosičem a je nutno vyjít jen ze svědeckých výpovědí, je rozhodující při hodnocení těchto svědeckých výpovědí jejich logika, rozpory ve výpovědích, jakož i otázka kladného nebo záporného poměru svědků k obviněnému. Z jednotlivých svědeckých výpovědí bylo zjištěno, že dle svědkyně H. A. byla žalobkyně rozčilená a dost křičela a zaslechla, že panu D. nadávala do cikánských zlodějů. Dle svědkyně Mgr. S. tato nic neslyšela, neboť tam kde stála nic slyšet nemohla, ale viděla pana D. rozčileného běžet za policistou do auta, přičemž obě svědkyně jak pí A. tak i pí Mgr. S. se shodly v tom, že žalobkyně umí slovně napadnout, což se také stalo i vůči nim. Svědek Z. G. vypověděl, že uvedený výrok neslyšel, neboť byl již v autě, ale přiběhl k němu viditelně rozrušený a rozčilený pan D. Svědkyně H. P. vypověděla, že neslyšela žalobkyni sprostě nadávat a ze zahrady odešla ještě v době, kdy na pozemku stál policista. Urážku, kterou měla vyslovit žalobkyně, tak potvrdili jen svědci L. D., manželka poškozeného a jeho tchán J. H. Ž. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že žádný svědek výslovně neuvedl, že urážku, kterou měla žalobkyně vyslovit „ty zajeбанá kurvo cikánská“ žalobkyně neřekla. Naopak svědkyně A. potvrdila, že žalobkyně byla rozčilená, poškozenému nadávala do cikánských zlodějů a svědci Mgr. S. a Z. G. potvrdili bezprostřední rozrušenost poškozeného.

[8] Soud nepřisvědčil tvrzení, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno. Naopak žalovaný reagoval na všechny výtky uvedené v odvolání s odkazem na vyslovené v odůvodnění správního orgánu I. stupně. Nelze žalobkyni přisvědčit, jestliže odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004 čj. 4 Azs 55/2003-51 ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, není-li odkaz na jediný důkaz ve věci provedený. Odkaz na citované rozhodnutí není zcela přiléhavé v dané věci, neboť rozhodnutí Ministerstva vnitra přezkoumávané v odkazované věci, bylo rozhodnutí prvostupňovým, přičemž v této souzené věci se přezkoumává rozhodnutí o odvolání. Správní orgán I. stupně, Městský úřad Krnov, hodnotil jednotlivé důkazy, výpovědi svědků, a žalovaný ve svém napadeném rozhodnutí se vypořádal s tímto hodnocením. Tato námitka žalobkyně je zcela lichá.

[9] Soud nepřisvědčil ani tvrzení, že žalovaný se nevypořádal se všemi námitkami uvedenými v odvolání. Soud k tomu uvádí, že odvolání stejně jako žaloba ač je výrazně rozsáhlá, v podstatě jen vytýká nesprávné vyhodnocení svědeckých výpovědí. Vypořádání se s námitkami v odvolání, shodně jako s námitkami v žalobě, neznámá, že odvolací správní orgán je povinen „odpovídat“ na vše uvedené v odvolání, pokud jen jinými slovy je tvrzeno totéž.

[10] Nosným v žalobě je tvrzená nevěrohodnost svědků a z toho učiněné i nesprávné právní závěry. K hodnocení věrohodnosti svědků soud zdůrazňuje, že všichni svědkové byli poučeni dle správního řádu vypovídat pravdu a nic nezamlčovat. Je sice pravdou, že poučovací povinnost v přestupkovém řízení v porovnání s poučením v trestním řízení, je „měkčí“ (srovnej ust. § 101 tr. řádu a § 55 spr. řádu), to však neznámá, že neklade na svědky nižší odpovědnost za pravdivost jejich výpovědí ve srovnání s odpovědností za svědeckou výpověď v trestním řízení. Nicméně i přes řádné poučení svědků je nutné s větší opatrností přistupovat k výpovědi svědků s rodinnými vazbami na poškozeného či žalobkyně, stejně jako ke kamarádkým vztahům k poškozenému nebo žalobkyni. Na druhou stranu, však nelze pouze s odkazem na rodinné vztahy svědků k poškozenému apriori znehodnocovat jejich svědeckou výpověď. Z popsání situace vyplynulo, že svědci L. D. a J. H. Ž. byli nejbližší vzniklé situaci, a proto je logické, že slyšeli výroky žalobkyně. Naopak svědkyně P., která má být údajně kamarádka žalobkyně, nesvědčila ve prospěch žalobkyně, ale uvedla, že již nebyla na zahradě v inkriminované době, oproti tvrzení jiných svědků, že na zahradě se ještě nacházela. Další svědkyně H. A., která byla rovněž na zahradě, potvrdila, že žalobkyně křičela a poškozenému nadávala, i když přesně necitovala výrok nadávky „ty zajebaná kurvo cikánská“, ale uvedla, že slyšela žalobkyni nadávat poškozenému do cikánských zlodějů. Ostatní svědci z důvodu, kde se nacházeli, nic neslyšeli. Správní orgán se náležitě vypořádal s hodnocením všech svědeckých výpovědí a soud přisvědčil výsledku tohoto hodnocení, když nutno přihlídnout i ke skutečnosti, že svědci, kteří sice neslyšeli uvedenou nadávku, shodně vypověděli, že poškozený byl bezprostředně výrazně rozrušený.

[11] Soud tak nepřisvědčil žalobě, že správní orgány vyhodnotily svědecké výpovědi v neprospěch žalobkyně. Soud znovu opakuje, že žádný svědek, čímž má soud na mysli svědky, kteří nejsou rodinnými příslušníky poškozeného, výslovně neuvedl, že žalobkyně nadávku „ty zajebaná kurvo cikánská“ neřekla, naopak ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že žalobkyně byla rozčilená, na poškozeného pokřikovala nadávky

a poškozený byl výrazně rozrušený a dovolával se svědků – policisty G. a pí H. A. a Mgr. S., zda slyšeli, co mu žalobkyně řekla.

[12] Soud znovu zdůrazňuje, že při verbálním přestupku, kdy jedinými důkazními prostředky jsou svědecké výpovědi, musí tyto, jsou-li vyhodnoceny jako dostačující k prokázání předmětného přestupku, být logické, navzájem se neodchylující. Po vyhodnocení všech svědeckých výpovědí, pak lze učinit závěr, že skutková zjištění správních orgánů v dané věci jsou dostatečná a že byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro rozhodnutí o spáchání předmětného přestupku.

Závěr

[13] Závěrem pak soud konstatuje, že správní orgány se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobkyně a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci přestupku, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

[14] Ze všech výše uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl a ztotožnil se se závěrem správních orgánů.

[30] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné náklady, které by přesahovaly jeho obvyklou činnost, nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25. ledna 2017

**JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně**